

Alg. 27.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie dodatku osobistego dla
p. Dr. Stanisława Ponikły, Dyrektora szpitala św. Łazarza
w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

P. Dr. Stanisław Ponikło, były c. k. lekarz powiatowy i docent krakowskiego Wydziału lekarskiego, przedstawiony przez Wydział krajowy na posadę Dyrektora Św. Łazarza w Krakowie, jako jedyny kandydat z grona współubiegających się, mianowany został Najwyższem postanowieniem Najjaśniejszego Pana z dnia 7. listopada 1893 r. i objął swój urząd w pierwszych dniach grudnia 1893 r. (LW. 61.591/94 i 65.690/94).

Na posadzie tej dał się p. Dr. Ponikło poznać, jako energiczny, zdolny, pracowity i pełen taktu kierownik tak w dziale gospodarczym jak i lekarskim.

Od świtu do późnego wieczora zajęty w szpitalu (L. 14.575/94) pracuje p. Dr. Ponikło z całym poświęceniem i znajomością rzeczy.

W kancelaryi szpitalnej bada dokładnie tok korespondencyj, wydał dla wszystkich ważniejszych czynności stosowne instrukcje i wskazówki i sprawdza sam osobiście, czy polecenia jego ściśle są wykonywane. Dla spraw lekarskich zwołuje p. Dyrektor częste posiedzenia pp. prymaryuszów, na posiedzeniach tych porusza wszystkie ważniejsze kwestye, dotyczące szpitala i poszczególnych jego oddziałów, a ujmując sobie wszystkich lekarzy taktownem postępowaniem i fachową wiedzą, przy ich pomocy ściąga oszczędności na lekach i w żywieniu chorych (jak LW. 67.816/94).

Gdy w czerwcu i lipcu b. r. szef Departamentu szpitalnego odbył lustrację w szpitalu św. Łazarza, znalazł wszystko w największym porządku tak w dziale lekarskim jakoteż gospodarczo-administracyjnym i w tym duchu zdał sprawę Wydziałowi krajowemu, który uchwalił (LW. 43.852/94) wyrazić p. Dyrektorowi Ponikle uznanie za energiczne i umiejętne kierownictwo.

Także i komitet administracyjny, (LW. 63.872/94) i jego Przewodniczący (LW. 65.421/94) podnoszą zasługi p. Dra Ponikły, jako kierownika szpitala uznają potrzebę wyznaczenia mu znacznego dodatku osobistego, któryby go uwolnił od troski o utrzymanie siebie i rodziny, i pozwolił poświęcić cały swój czas szpitalowi bez oglądania się na praktykę prywatną.

Dyrektor szpitala św. Łazarza, pobiera tytułem płacy 1.600 zł., a na mieszkanie 600 zł.; takie wynagrodzenie za całodzienną, wyteżoną i wszechstronną pracę jest zbyt małym i mogłoby skłonić p. Dyrektora do oddania się w godzinach pozabiurowych, praktyce prywatnej, której by mu nie zabrakło, — gdyż, jak wziętym byłby jako lekarz, wносить można i z tej okoliczności, że (jak LW. 66.912/94) ceniąc w p. Drze Ponikle, męża nauki i fachowej wiedzy przedstawiło grono Profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego, c. k. Ministerstwu wyznań i oświecenia, wniosek udzielenia mu tytułu nadzwyczajnego profesora Uniwersytetu, z obowiązkiem odbywania wykładów z dziedziny nauki o chorobach zaraźliwych.

Żeby więc umożliwić p. Drowi Ponikle oddanie się i nadal jedynie służbie szpitala, dla którego już w ciągu jednego roku bardzo wiele dobrego zdziałać potrafił, uważa Wydział krajowy za wskazane, ażeby p. Drowi Ponikle, jako Dyrektorowi szpitala św. Łazarza, wyznaczony został dodatek osobisty w kwocie 500 zł. w. a. i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyznaje p. Drowi Stanisławowi Ponikle, jako Dyrektorowi szpitala św. Łazarza w Krakowie, dodatek osobisty o rocznych 500 zł. w. a.

2. Sejm wstawia na ten cel do budżetu funduszu szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1895, w Rubr. I. poz. 1. a. wydatków kwotę pięciuset (500) zł. w. a.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 28. listopada 1894.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.